

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207710241200/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Men hvad i Flugten skyder stærkest Fart?
 Hvad af det Vexlende vel vexler tiest?
 Hvad af det Tomme er aldeles hørt?
 Hvad af det Skjæve paa Forkæerthed rigest?
 Hvad af det Prieste er allerfrest,
 Og neppe frembragt, før begravet snart?
 Hvad er som Kuglen det bestandig rullende,
 Det Alt bevirkende, skjønt Intel skullende?

O Mode! dig det er, du Lunets Barn,
 Født i Paris og i vor egen Hjerne:
 Du, snart en løs og overgiven Terne,
 Snart Pbilosoph, snart Helt, snart Guld, snart Skarn,
 Du, som de unge Hjerter fængsler gjerne,
 Og lokker gamle Folk i dine Garn;
 Som mænger Alt tilsammen paa vor Klode:
 Det Onde, Stygge, Skjønne med det Gode;

Som trolig al vor Daarskab her forvalter,
 Som aagrør med vor Sjæls Enfoldighed,
 Som hænger om vor Skulder Glædens Pjalter
 Og dækker med et Smil hvad Hjertet led:
 Dig er det, som vi sætte paa vort Alter,
 For hvem tilbedende vi falde ned,
 For hvem det stolte Hoved dybt vi bøie,
 Hvem, stedse lydige, vi stedse føie.

Ja Mode! letbevingede Gadinde,
 I alle Regnbu'farver hyllet ind,
 Uimodstaaelig for hver en Qvinde,
 Og Herskerinde over Mandens Sind,
 Du evig Flagrende skjønt altid Blinde,
 Dig følger Choret som gjør Støv og Vind:
 Foran og bag, ved Siden, rundt omkring fly'er
 En Dandy, Stutzer, Petitmaitre, Springfyr.

Og i en Uniform, saa stram og vakker,
 Du hyller Skaren, som du har i Sold:
 Snart blotter deres Podex du med Jakker,
 Snart dækker du den til med lange Frakker
 Og gør paa Skuldre, Bryst og Talle Vold;
 Snart lægger deres Buxer du i Fald,
 Snart du til Benet dem naturlig strammer,
 Og viser os Figuras hele Jammer.